

ПРОТОКОЛ

№ 32

гр. Разград, 01.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Лазар Й. Мичев

Съдебни Елис Н. Софта Мехмед
заседатели: Лидия Мл. Станчева

при участието на секретаря Дияна Р. Георгиева
и прокурора С. С. О.

Сложи за разглеждане докладваното от Лазар Й. Мичев Наказателно дело от общ характер № 20223300200312 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ЗА ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА-РАЗГРАД се явява ПРОКУРОР С. О..

ПОДСЪДИМАТА С. Г. М. се явява лично и със защитници адв.Е. Н. и адв.Д. Т..

ТД на НАП-Варна, офис Разград, при редовност в призоваването не се явява представител.

ЗА „ХОЛАНДИЯ 2002“ ЕООД, при редовност в призоваването, не се явява представител.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. Т.: Няма пречки за даване ход на делото.

Адв. Н.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намери, че не са налице процесуални пречки по хода на делото

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ докладва постъпила молба, вх. 253/18.01.2023 г. от Министъра на финансите като представляващ държавата, чрез пълномощник В. Г. Н.-Б. - юриск. на ТД на НАП-Варна, с която е предявен граждански иск против С. Г. М. за сума в размер на 60 283,48лв., представляваща укрити данъчни задължения за период 22.07.2017 г. – 08.06.2018 г., от които

ДДС в р-р на 46 397,13 лв. и 13 886,35 лв. дължим данък дивидент, ведно със законната лихва считано от момента на увреждането 31.10.2017 г. до цялостното изплащане на сумата и е направено искане за конституиране на Министъра на финансите, съгласно пълномощно № П-286/31.08.2022 г. като граждански ищец в наказателния процес.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приеме за съвместно разглеждане, своевременно е предявен.

Адв. Т.: Получили сме препис от молбата, своевременно е предявен гражданския иск, но считам, че разглеждане на гражданския иск в наказателния процес ще доведе до значителни затруднения и само заради него ще се наложи отлагане на делото. На първо място той е във връзка с претенцията за изтекли лихви, които не следва да се определят до датата на завеждане на иска, а само след завеждане на иска. Освен това считам, че затруднения ще произтекат от един факт, който е нонсенс, доколкото се претендира с исковата молба заплащането на данък дивидент върху получената сума. В същото време предмет на наказателния процес е незаконно получен дивидент, т.е. счита се, че не се следва плащането на такъв дивидент, че той именно е предмет на присвояване и от там подлежи на връщане и от приемане на граждански иск съдът следва да реши и този въпрос следва ли да се плаща данък дивидент след като не са налице основания за получаване на дивиденти и дивидента подлежи на връщане. В противен случай би се стигнало до там, че ответницата по гражданския иск е задължена да плати данък дивидент след като в същото време за другото деяние би следвало да върне сумата на фирмата, т.е. и този дивидент ще се укаже, че не е получен. За това считаме с оглед тези проблеми, които съществуват свързани с гражданския иск и обвинението, и тяхната взаимна относимост считам, че подходящо ще бъде да се остави молбата без уважение с правото на ищеца да предяви иска в друго гражданско производство след завършване на наказателното производство.

Адв. Н.: Присъединявам се към казаното от адв. Т..

След тайно съвещание, СЪДЪТ намери, че действително предявената молба е постъпила в законоустановения срок от лице имащо право да направи такова искане, но съдът намира становището на защитата за основателно, предвид изложените съображения, тъй като има вероятност допускането и разглеждането на гражданския иск в наказателния процес да доведе до затруднение на наказателното производство. В този смисъл съдът намери, че са налице основания по чл. 88, ал. 2 от НПК да не бъде допускан за съвместно разглеждане предявения граждански иск, поради което

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на Министъра на финансите като представляващ Държавата, чрез пълномощника В. Г. Н. –Б. - юриск. на ТД на НАП-Варна, с която е предявен граждански иск от Министъра на финансите, като представляващ Държавата, срещу подсъдимата С. Г. М. за сума в размер на 60 283,48лв., представляваща укрити

данъчни задължения за период 22.07.2017 г. – 08.06.2018 г., от които ДДС в р-р на 46 397,13 лв. и 13 886,35 лв. дължим данък дивидент, ведно със законната лихва считано от момента на увреждането 31.10.2017 г. до цялостното изплащане на сумата.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата за конституиране на Министъра на финансите, като представляващ Държавата, като граждански ищец в наказателния процес по нохд № 312/2022 г. по описа на ОС-Разград.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДЪТ разясни на страните правата им по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Не постъпиха искания за отвод, както и други искания.

СЪДЪТ като взе предвид изявленията на страните

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ПОДСЪДИМАТА

С. Г. М.: родена на 17.07.1985 г в гр. Разград, български гражданин, висше образование, неомъжена, неосъждана, постоянен адрес с. Липник, обл. Разград, ул. Еделвайс № 6, ЕГН *****.

СЪДЪТ върна на подсъдимата документа за самоличност.

ПОДСЪДИМАТА: Получих препис от обвинителния акт преди повече от 7 дни.

СЪДЪТ констатира, че на подсъдимата е връчен препис от обвинителния акт и разпореждането за насрочване на разпоредителното заседание на 24.01.2023 г.

На подсъдимата се разясниха правата ѝ по НПК, включително и правото ѝ да поиска разглеждане на делото по някои от особените процедури.

СЪДЪТ докладва постъпило с вх. № 242/17.01.2023 г. становище ат адв. Т., в качеството му на защитник на подсъдимата С. М., в което са изложени съображения по въпросите по чл. 248 от НПК.

Адв. Т.: Поддържам становището.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам допълнителни искания, да пристъпим към въпросите по чл.248 от НПК.

СЪДЪТ като взе предвид становищата на страните предостави възможност на същите по чл. 248 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Считаю, че с оглед родовата и местна подсъдност, делото е подсъдно на РОС.

Към днешна дата няма основание за прекратяване или спиране на наказателното

производство.

Не са допуснати процесуални нарушения, които да са отстранени относно правата, както на подсъдимата, така и на пострадалите страни в процеса.

Не са налице към днешна дата основания за разглеждане на делото по реда на особените правила.

Също така при закрити врати, привличане на резервен съдия, резервен съдебен заседател към днешна дата не се налага. Не се налага назначаване на защитник, тъй като са налице такива, други вещи лица и преводачи.

Взетата мярка за процесуална принуда не следва да се променя, а да остане същата, тъй като подсъдимата се явява при призоваване.

Към днешна дата нямам искане за събиране на нови доказателства и ако страните не изразят становище за гледане на делото по особения ред, следва делото да се насрочи по общия ред.

Адв. Т.: Не са налице основания за спиране или прекратяване на наказателното производство, като считам, че не са налице и основания за разглеждане на делото по особените правила на НПК.

Същественото, което считам и съм изразил в представено становище е за допуснато процесуално нарушение с оглед повдигнатото обвинение, което ние считаме категорично, че е неясно и противоречиво формулирано само по себе си. Най-същественото, което е в случая и което не съм отразил в това становище предварително, което представих, е на първо място факта, че от обвинителния акт и повдигнатото на ДП обвинение не става ясно дали обвинението, което е повдигнато за присвояване е във връзка с квалифицирания състав по чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК. Словесно в диспозитивната част на обвинителния акт се съдържат този квалифициращ признак, но цифром такова обвинение не е посочено в квалификацията. За това на първо място считам, че не става ясно какво е точно обвинението. Макар и другите квалифициращи признаци да са налице след като от една страна се посочва словесно квалифициращото обстоятелство, а от друга страна не е изписано в квалификацията цифрово, съществува едно вътрешно противоречие и неяснота в самия обвинителен акт.

Освен тази неяснота, са налице неясноти и във връзка с други обстоятелства, които са квалифициращи елементи на престъплението присвояване по чл. 201 и следващите от НК. На първо място не можем и не ни става ясно, на какво основание представителя на обвинението приема, че С. М. изпълнява и притежава качеството на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б. "а" или "б" от НК и именно коя от длъжностите, които тя е заемала, които са посочени в обвинението, че е и едноличен собственик и управител на дружеството, я прави длъжностно лице. За това и в тази насока, доколкото този факт подлежи на доказване, ние не сме наясно кое трябва да доказваме. Дали, че едноличния собственик не е длъжностно лице или че управителя не е такова. В тази насока неясно остава и с какъв акт е извършено конкретното разпореждане с имуществото предмет на

обвинението. Не е взето отношение по това дали с вземане на решение за разпределяне на дивидент от едноличния собственик на дружеството и как е станало това след като тогава парите изобщо не са били налични в касата на дружеството или с по-късно извършеното плащане от страна на М. като управител. Липсата на конкретика относно това се отразява и на това кога, на коя дата е извършено престъплението. В обвинителния акт се сочат две дати, като макар и близки, не съвпадат и след като не е налице продължавано престъпление, няма обвинение за такова, датата за присвояването може да бъде само една, момента на разпореждане, но тази дата не е уточнена.

На следващо място във връзка с посоченото улесняващо престъпление посочено в обвинението, а именно престъпление по чл. 212, ал. 4 във вр. с ал. 1 от НК, нещата са още по-фрапантни. За да е налице такова престъпление очевидно обвинението счита, че има измамни длъжностни лица, кои са те, кога са измамени не става ясно. Абсолютно по никакъв начин не можах да установя и каква е тази сума, която е посочена в обвинителния акт 51 397,13 лв., от къде произтича тя. За това по това обвинение считам, че не са посочени съществени елементи, които би трябвало да са ни известни, за да осъществил своето право на защита.

Както за това обвинение, така и по-нататък, навсякъде се говори, че подсъдимата използвала документ с невярно съдържание. Ясно е кой документ се има предвид от обвинението, а именно протокола за разпределение на дивидент, но никъде в обвинението не е посочено кои обстоятелства са неверни и каква е обективната истина. За да може един документ с невярно съдържание, трябва да е удостоверено някакво обстоятелство, което не отговаря на обективната действителност, но в случая фактите, които се удостоверяват не е посочено с какво не съответстват на обективната действителност.

Неяснота съществува и относно обвинението по чл. 255, ал. 3 във вр. с ал. 1, т. 4 от НК, с което М. е обвинена, че не е съхранила пълната счетоводна документация и счетоводни регистри на дружеството.

Обвинението е за два вида данък, който според представителя на обвинителната власт не е бил изплатен. По делото не е изяснено кои са тези документи, въз основа на които се установява този данък и кои документи е укрила. Вярно е, че състава говори общо за документи, които са укрити или унищожени, но при наличието на конкретно обвинение и за да можем ние да се защитаваме и да доказваме дали тези документи са укрити или не са укрити, ние трябва да знаем кои са тези документи, за които е обвинена. Както ДДС, така и данък дивидент се определят въз основа на конкретни документи и за това считам, че следва да бъдат установени и посочени в обвинението конкретно, за да можем ние да се защитаваме и да вземем отношение дали наистина тези документи са унищожени или не.

Съгласно ТР № 2/2002 г. на ВКС по ТД № 2/2002 г. на ОбС на НК главното предназначение на обвинителния акт е да формулира така обвинението, че да определи предмета на доказване от гледна точка на извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него и по този начин да се поставят основните рамки на процеса на доказване и осъществяване на правото на защита, с оглед на което са създадени изискванията

посочени в чл. 235 от НПК.

Считам, че от обстоятелствата изложени в обвинителния акт тези рамки не са така установени, поради което и правото на защита на обвиняемата е накърнено или най-малкото затруднено с оглед липсата на конкретизация по редица от фактите, които са елемент на престъпния състав.

Във връзка с мярката за неотклонение, доверителката ми си е намерила работа в Република Германия чрез международна фирма и считаме, че наложената мярка „Забрана за напускане пределите на страната“ накърнява правото ѝ на труд. Още повече, че това право на труд е признато в Европейския съюз. Доверителката ми винаги е имала безукорно процесуално поведение, явявала се е когато е била призовавана, поради което ще ви помоля с Вашето определение да бъде отменена така взетата мярка. Още повече, че в Европейския съюз укриването е невъзможно. Във връзка с трудовата ангажираност на подсъдимата представям договор.

Адв. Н.: Присъединявам се изцяло към казаното от колегата. Само ще добавя, че производството по отношение на подзащитната ми се води от 2018 г. До сега не е имало случай при призоваване от разследващ полицай, респективно прокурор, тя да се е отклонила и да не се е явила. В продължение вече на 5 години, водейки се това производство по отношение на нея тя с поведението си безупречно е доказала, че и мисъл в нея не съществува да се отклони или да се укрие, а от тука с налагането на тази възбрана страдат и нейните лични отношения. Имаме заверен трудов договор, сега дали тя ще работи в Смолян, дали ще работи в Германия или в Малта, при наличие на това че е налице трудово правоотношение, се препятства нейното полагане на труд и затова съобразявайки всички тези обстоятелства и наведените доводи за съществено процесуално нарушение, моля да отмените тази наложена забрана за напускане на страната, защото по този начин Вие я лишавате от възможността за труд. Вярно е, сега ще се постави другия въпрос да, ама виждате ли, тя можело да работи и в България. Този довод считам, че е несъстоятелен с оглед на това, че толкова много българи са намерили място за препитание извън страната и не само в границите на Европейския съюз, но и дори извън тези граници. Тези аргументи считам, че са достатъчно основателни да отмените наложената забрана да не пътува в чужбина.

ПОДСЪДИМАТА С. М.: Поддържам становището на защитата. Нямам какво да кажа.

ПРОКУРОРЪТ: На 90% от възражението, което изложи адв. Т. касаят делото по същество, но не сме стигнали до този етап. Разбрали са за кой документ става въпрос, но възразяват, че не ставало ясно. В целия обвинителен акт ден по ден сме записали кой ден, с кого се е срещала, с нотариус, с банка, с други купувачи, какво е договаряла, какво е прехвърляла или не прехвърлила подсъдимата. Мисля, че достатъчно ясно сме посочили в обвинителния акт, какво тя е извършила, какво не е трябвало да извърши което сме приели ние като незаконосъобразно. От друга страна незаконосъобразността са разбрали протокола от 15.07.2017 г. като това е с невярно съдържание сме посочили защо го приемаме в

нарушение на чл.247а от ТЗ, посочено е, че тези данъци, за които сме я обвинили по чл. 255 от НК действително не са платени. Видно е за това и НАП дава такива сведения и претендира тези плащания. Безспорно експертите сочат, че се дължи такова ДДС и данък дивиденти, но цялата документация сочи, че не е платен. С оглед на това считам, че обвинителния акт е годен за разглеждане и за насрочване на делото по общия ред.

По отношение забраната, която претендира, не възразявам да се отмени стига да посочи някакъв адрес в Германия, на който да бъде търсена освен в село Липник.

ПОДСЪДИМАТА С. М.: Постоянният ми адрес е в село Липник, иначе живея в Германия.

Адв. Т.: Още при вземане на МНО тя беше на работа в Германия и така се получи, че. С оглед улесняване на съда, ако се наложи да се изпращат документи извън страната, всички документи могат да ни бъдат връчвани на някой от нас с г-н Н. поемаме този ангажимент, защото ние кореспондираме с нея по всички електронни способы, които са възможни, както и за днешното съдебно заседание.

ПОДСЪДИМАТА С. М.: Посочвам адрес в Република Германия - гр. Нететал, ул. Фазаненштрассе № 1 (Nettetal. Fasanenstr. 1).

От трудовата си дейност получавам седмично възнаграждение по 450 евро. На квартира живея. Плащам 630 евро наем и по 305 евро газ и вода. И брат ми живее при мене, заедно плащаме квартирата и разходите. В момента брат ми работи.

Адв. Т.: Искането ни включва и разрешение да се измени мястото за изтърпяване на мярката за неотклонение „Подписка“.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приеме представения днес от защитата на подсъдимата трудов договор.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представения от защитата на подсъдимата договор за временна заестост.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание.

След тайно съвещание, заседанието продължи в 11:08 часа с участието на прокурора, подсъдимата и защитниците ѝ.

След тайно съвещание, съдът се произнесе с определение.

След като изслуша становищата на страните по въпросите по чл. 248 от НПК, съдът намери, че делото е подсъдно на РОС съобразно правилата на чл. 35, ал. 2 и чл. 36 от НПК.

Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

Не са налице основания за разглеждане на делото по реда на някои от особените

правила.

Няма необходимост и основание за разглеждането на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или преводач на български жестов език и извършването на съдебни следствени действия по делегация.

Не са налице искания за събиране на нови доказателства.

Съдът намери, че по делото са налице допуснати съществени нарушения на процесуалните правила свързани с правото на защита на обвиняемата, респ. подсъдимата по смисъла на чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК.

Съдът счита, че вношения от прокурора обвинителен акт страда от пороци по чл. 246, ал. 2 и 3 от НПК, а именно в диспозитивната част на обвинителния акт е посочено, че за улесняване на престъплението подсъдимата е извършила и друго престъпление, а именно такова по чл. 212, ал. 4, пр. 1 във вр. с ал. 1 от НК, като при цифровото изписване на обвинението липсва обвинение по чл. 202, ал. 1, т. 1, а е посочено единствено такова по чл. 202, ал. 2, т. 1 от НК за длъжностно присвояване в големи размери.

Освен това в диспозитива е посочено, че деянието за длъжностно присвояване е извършено за времето от 15.07. до 18.07.2017 г. като липсва обвинение за това да е извършено в условията на продължавано престъпление, включително и не е изписана цифрово разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от НК при цифровото разписване на това обвинение за разлика от обвинението по чл. 255, ал. 3 от НК, в което е посочено, че същото е извършено за период от 22.07.2017 г. до 08.06.2018 г. в условията на продължавано престъпление, съответно е изписана разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от НК. Това не дава възможност да се разбере дали деянието е извършено в условията на продължавано престъпление или е извършено на конкретна дата

Тези обстоятелства дават основание на съда да приеме, че е нарушено правото на защита на подсъдимата, респективно същите представляват основание за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора за отстраняване на описаните по-горе съществени процесуални нарушения, които са отстраними.

Наред с отстраняването на същите, съдът намира, че прокурора следва да прецизира и обвинението за извършено друго улесняващо престъпление, а именно по чл. 212, ал. 4 във вр. с ал. 1 от НК, като посочи и съответни обстоятелства изводими от събраните в досъдебното производство доказателства, относно това престъпление.

Във връзка с направеното от защитата искане за изменение на взетата по отношение на подсъдимата мярка за неотклонение, съдът констатира, че на досъдебното производство спрямо подсъдимата е взета мярка за неотклонение "Подписка", която предвид на нейните изявления, съдът намира за неадекватна в случая, тъй като не се изпълнява. Искането на защита да бъде определено място за изпълнение на мярката за неотклонение в Германия не намира за уместно предвид невъзможността да бъде контролирано изпълнението на тази мярка за неотклонение.

Съобразявайки изнесените от подсъдимата данни за това, че същата работи в Германия и реализира доходи, съдът намира, че спрямо нея следва да бъде изменена мярката за неотклонение “Подписка“ в мярка за неотклонение “Парична гаранция“ в размер на 1500 лева, вносими в 3-дневен срок, считано от днес.

Съдът намира, че тази мярка за неотклонение се явява адекватна на данните по делото и е съобразена с личността на подсъдимата, степента ѝ на обществена опасност, доказателствата срещу нея, професията и възрастта ѝ.

Съдът констатира и с оглед изнесеното от подсъдимата, че същата пребивава и работи в момента в Германия, като така се обезсмисля продължаване действието на взетата по отношение на нея мярка за процесуална принуда по чл. 68 от НПК “Забрана за напускане пределите на Република България“. Във връзка с признание на подсъдимата, че същата пребивава в Германия очевидно, че и тази мярка за процесуална принуда не се спазва. Въпреки това подсъдимата съдейства при провеждане на наказателното производство, включително се явява и днес в съдебно заседание. Представя доказателства за това, че е трудово ангажирана в Германия като посочва и съответно адрес за призоваване, включително и защитниците ѝ изразяват съгласие да им бъдат връчвани книжа и призовки по делото.

Тези обстоятелства дават основание на съда да отмени взетата по отношение на подсъдимата мярка за процесуална принуда по чл. 68 от НПК.

Воден от горното СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

Констатира, че делото е подсъдно на Окръжен съд -Разград.

Констатира, че не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

Констатира, че не са налице основания за разглеждане на делото по реда на някои от особените правила.

Не констатира необходимост от разглеждането на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или преводач на български жестов език и извършването на съдебни следствени действия по делегация.

Не констатира наличие на искания за събиране на нови доказателства, както и необходимост от събирането на такива.

Съдът констатира, че на ДП е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила довело до ограничаване на процесуални права на обвиняемата свързани с правото ѝ на защита, като конкретните процесуални нарушения са изложени по горе.

ИЗМЕНЯ мярката за неотклонение взета спрямо подсъдимата С. Г. М., ЕГН ***** от “Подписка“ “Парична гаранция“ в размер на 1500 лв. вносами в 3-дневен срок от днес.

ОТМЕНЯ взетата по отношение на подсъдимата С. Г. М. мярка за процесуална принуда по чл. 68 от НПК „Забрана за напускане пределите на Република България“.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по нохд. № 312/2022 г. и ИЗПРАЩА делото на прокурора за отстраняване на посочените в обстоятелствената част на определението съществени процесуални нарушения.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта досежно допуснатите на досъдебното производство отстраними съществени процесуални нарушения и досежно произнасянето по взетите мерки за процесуална принуда подлежи на обжалване и протестиране по реда на глава двадесет и втора от НПК пред Варненски апелативен съд.

Заседанието продължи до 11:25 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____